Η «ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑ» ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Δημήτρης Κ. Μπάκας

Προοίμιο

Κανένα πρόσωπο γνώσης, όσο προικισμένο και εάν είναι, δεν θα μπορούσε να προβάλει στις μέρες μας έναν ισχυρισμό, όπως ο νεαρός Ιταλός πολυμαθής της Αναγέννησης Giovanni Pico Della Mirandola, ότι είχε καταφέρει να κατέχει το σύνολο της ανθρώπινης γνώσης! Ισχυρισμός που και σε εκείνη την εποχή ήταν μια χονδροειδής υπερεκτίμηση. Σήμερα η διαθέσιμη γνώση συγκεντρώνεται σε αναρίθμητα γραπτά κείμενα, που διατηρούνται σε βιβλιοθήκες και, όλο και περισσότερο, σε ηλεκτρονικές μνήμες, στις οποίες ο καθένας έχει πρόσβαση, αλλά των οποίων κανείς δεν μπορεί να αφομοιώσει παρά ένα ελάχιστο κλάσμα. Οι ειδήμονες, μάλιστα, έχουν γλώσσες όλο πιο «ιδιωτικές».

*Η **πανανθρώπινη γνώση** υπάρχει ως σώμα, αλλά είναι **κομματιασμένη** σε βαθμό που ολοκληρώνεται μόνο σε ένα δίκτυο από υπολογιστές. Όλα τα πνευματικά επιτεύγματα συγκεντρώνονται σε διάφορα είδη βιβλιοθηκών και συλλογών, στις οποίες η ελληνική λέξη «θήκη» συνιστά ένα καθολικό επίθημα (βιβλιοθήκη, πινακοθήκη, δισκοθήκη…). Πολλές από αυτές τις «θήκες» είναι ερμητικά κλειστές και χρησιμοποιούνται περισσότερο για εμπορικό κέρδος και όχι πάντα χωρίς βλάβη των ανθρώπων. Ουσιαστικά ο άνθρωπος υποβαθμίσθηκε από απώτερος σκοπός σε μέσον εκμετάλλευσης. Από την απόλυτα **εξειδικευμένη** γνώση και τη διαρκώς αναπτυσσόμενη «τεχνητή νοημοσύνη» αναπτύσσονται επιτηδειότητες, αλλά **δεν αναδύεται ηθική συνείδηση**. Δεν προάγεται το αίσθημα της **ηθικής συνύπαρξης,** αλλά αναδεικνύονται **ικανότητες ανταγωνισμού και αντιπαλότητας**. Ο κόσμος κλυδωνίζεται από **δυσπιστία, αβεβαιότητα, φόβο και απαισιοδοξία**.*

Εισαγωγή

Από τις συνθήκες του σημερινού περιβάλλοντος προκύπτουν σημαντικές διαπιστώσεις:

*Αμβλύνονται έννοιες, όπως η **Πατρίδα, το Έθνος, η Θρησκεία, η Δημοκρατία**, στις οποίες έννοιες αποδίδεται ασαφές πολυποίκιλο και αυθαίρετο περιεχόμενο. Εξ αυτού και ο μεγάλος προβληματισμός: Πώς είναι δυνατόν να συνδυαστούν οι απαιτήσεις της Πατρίδας μας με την προσανατολισμένη στο άτομο εξειδικευμένη εκπαίδευση; Οι σπουδαστές στα ΑΣΕΙ προετοιμάζονται για προσφορά στα κοινά μέχρι αυτοθυσίας, ενώ η όλη εκπαίδευση αποβλέπει στην προετοιμασία της ατομικής (υλικής-οικονομικής) ευημερίας; **Τούτο απαιτεί έναν ευρύτερο συντονισμό σε ανώτερο Κυβερνητικό-Εθνικό επίπεδο.***

*Λόγω της μη άμεσα «ορατής»(!) εξωτερικής απειλής στη σύγχρονη «μαζικής» μορφής κοινωνία μας παρατηρείται μια διαφοροποίηση του τρόπου σκέπτεσθαι, συναισθάνεσθαι και πράττειν των μελών, ως προς το **στρατεύεσθαι** στην ειρήνη. Ο ευδαιμονισμός και ο άκρατος μερκαντιλισμός(εμποροκρατία) προκαλούν ισοπέδωση επαγγελμάτων και λειτουργημάτων. Εσφαλμένα χαρακτηρίζονται, ως μη παραγωγικά, όσα λειτουργήματα δεν είναι λογιστικά μετρήσιμα. Έτσι υποβαθμίζεται άδικα ο ρόλος των ΕΔ. Δημιουργείται γενική εσφαλμένη εντύπωση, ότι η Εθνική Άμυνα είναι **υπόθεση μόνον** των εξ επαγγέλματος στελεχών και **όχι όλων όσων κατοικούν** και απολαμβάνουν τα αγαθά που προσφέρει η ασφάλεια της Πατρίδας. Αυτό σημαίνει μια τάση να μετατραπούν οι ΕΔ σε «κλειστό», άρα «θνησιγενές» σύστημα.*

*Με κριτήριο την κρατούσα γενική αυθαιρεσία στην κοινωνία μας η **ενσυνείδητη πειθαρχία**, που είναι η εκ των ων ουκ άνευ προϋπόθεση κάθε ευνομούμενης Πολιτείας και που καλλιεργείται στο στράτευμα θεωρείται συνήθως σκόπιμα, ως **καθυπόταξη** και **ανελευθερία**.Ουσιαστικά δεν υφίσταται καλλιέργεια της **πολιτειότητας (polity)**, που είναι βασικό στοιχείο για την ανάπτυξη οντότητας της πολιτείας, της οποίας τα μέλη αναμφίβολα να μοιράζονται την αγωνία για πρόοδο βασισμένη στις εγνωσμένες αξίες. Ορθότατα το έμψυχο υλικό του Στρατεύματος θεωρείται ότι συνιστά το καλύτερο **«Οπλικό Σύστημα»**. Το Στράτευμα συνιστά και σήμερα το καλύτερο σχολείο, που σφυρηλατεί τις καλύτερες φιλίες, αλλά προπαντός συμβάλλει σε θέματα αγωγής του πολίτη. Η ευμάρεια δεν καταργεί τη στρατιωτική θητεία και η υπογεννητικότητα, που παρατηρείται στη Χώρα μας, συνιστά κρίσιμο θέμα προς σπουδή.*

Σχολιασμός, ως αναλυτική αποτίμηση

Η αποσπασματική γνώση μάς καθιστά συχνά ανίκανους να βρούμε τους δεσμούς ανάμεσα στα μέρη και τις ***ολότητες****. Πρέπει να συμπληρωθεί με γνώση ικανή να αντιληφθούμε τα αντικείμενα μέσα στο σύνολό τους. Ζούμε σε έναν διαρκώς πιο πολύπλοκο κόσμο. Κυρίως είμαστε υποχρεωμένοι να αντιληφθούμε την* ***ανθρώπινη οντότητα****, που είναι φυσική, βιολογική, πνευματική, ψυχική, πολιτισμική, κοινωνική και ιστορική.* ***Ήτοι απαιτείται μια ολιστική παιδεία της ανθρώπινης ουσίας.*** *Με τη σημερινή εκπαίδευση πετυχαίνουμε θαύματα εξειδίκευσης, τα οποία, όμως, προκαλούν πολλά* ***τυφλά σημεία*** *και αναδύονται τεράστιες* ***ανεύθυνες πλευρές συνύπαρξης****. Εκτιμάται ότι* ***από μια εξαιρετική εξειδικευμένη εκπαίδευση σε συνδυασμό με ασφαλή ερείσματα ευρύτερης παιδείας αναδύονται οι κοινές αξίες και οι στόχοι, η ελπίδα και η βελτιοδοξία για μια καλύτερη πραγματικότητα****.*

Οι ανθρώπινες κοινωνίες δεν είναι ασφαλώς, όπως οι ομάδες μυρμηγκιών, καθόσον οι άνθρωποι έχουν την ελευθερία βουλήσεως, ανεξάρτητα από όσες επιρροές καθημερινά δέχονται. ***Το αίσθημα της ελεύθερης άποψης είναι ανθρώπινη βιωματική ανάγκη****. Οι μεμονωμένοι, εξάλλου, άνθρωποι έχουν πάψει, προ πολλού, να είναι ικανοί για ανεξάρτητη και δημιουργική ύπαρξη. Η ζωή καθίσταται διαρκώς πιο σύνθετη, οπότε απαιτούνται αμοιβαίες συμπληρωματικές δεξιότητες για να επιτευχθεί ένα επίπεδο διαβίωσης όπου κανένα άτομο δεν θα μπορούσε από μόνο του. Επειδή ένα ιδιόμορφο περίπλοκο δίκτυο σχέσεων περιβάλλει τον πλανήτη μας η* ***προαγωγή της ψυχικής ανάπτυξης συνιστά πλέον καθήκον*** *για την ανθρωπότητα. Η* ***ψυχική ενότητα*** *συνιστά, ίσως,* ***τη μοναδική ελπίδα μας*** *για να αποφύγουμε τον ανθρώπινο εκφυλισμό και γιατί όχι τον αφανισμό. Τα δεδομένα από την ανακάλυψη της βαρύτητας, της ατομικής θεωρίας, του ηλεκτρομαγνητισμού, της δυαδικότητας κύματος-σωματιδίων της μοριακής θεωρίας του φωτός, όπως και τα quark, μυόνια, λεπτόνια, τα μποζόνια κλπ. δεν είναι σε θέση από μόνα τους να συνθέσουν τις συνθήκες ανάδυσης της ανθρώπινης* ***συνείδησης και της πνευματικότητας****.* ***Ο άνθρωπος συγκροτείται σε όλον και λειτουργεί πάντα, ως μια ενότητα ψυχής και σώματος****.*

Η απόκτηση αρετών και δεξιοτήτων για όλο και πιο δόκιμη αντιμετώπιση των προβλημάτων, που πάντα προκύπτουν στη ζωή μας, είναι μία μόνον από τις δύο δυνατές στρατηγικές για την αντιμετώπιση του φόβου. Δεν αρκούν μόνον οι γνώσεις που έχουν αποκτηθεί, αλλά απαιτείται και η αίσθηση ότι «δεν είμαι ***απλά μόνος»****.* ***Είναι βιωματική ανάγκη μου να νιώθω ότι υπάρχει κάποιος****, που μπορεί και θέλει να με βοηθήσει. Να στέκει πλάι μου, να με ακούει, να με παρηγορεί και να μου συμπαραστέκεται, να μου αποδιώχνει το φόβο****.* ***Να νιώθουμε ένα πανίσχυρο συναδελφικό πνεύμα****. Μια αίσθηση ότι ανήκουμε σε μια ομάδα, στην οποία επιθυμούμε να ανήκουμε και αυτή μας δέχεται με χαρά (amae). Ήδη φθάσαμε στην πολυπόθητη ύπατη κορυφή ανθρωπινότητας,* ***στην αγάπη της αγάπης****.*

Ασφαλώς θα συμφωνήσουμε ότι ο θεσμός της ***αρμονικής Οικογένειας*** *είναι ο βασικός χώρος ανατροφής, που δημιουργεί συνθήκες* ***βελτιοδοξίας και αισιοδοξίας****, όπως επίσης και το βασικό* ***Σχολείο****. Οι σωστές* ***κοινωνικές συναναστροφές****, στη συνέχεια, επηρεάζουν σημαντικά τη δόμηση του ανθρώπινου χαρακτήρα. Αντίθετα τα Ιδρύματα εξειδικευμένης εκπαίδευσης ενώ παρέχουν δυνατότητες εντρύφησης σε πολύ ενδιαφέρουσες, χρήσιμες και αναγκαίες γνώσεις, αφήνουν έξω από τα ενδιαφέροντά τους τα σπουδαιότατα* ***πεδία ηθικής και ανθρώπινης ανάπτυξης****. Με αυτούς τους τομείς, επιφανειακά και κατά τυχαίο τρόπο μόνον, ασχολούνται η κοινωνία, τα ΜΜΕ, η μόδα(συρμός), τα ήθη κλπ. που ασφαλώς δεν είναι δυνατό να αξιολογηθούν. Σε συνδυασμό, μάλιστα, με τη* ***θεοποίηση του εμπορικού κέρδους*** *λόγω καταναλωτισμού που αναγνωρίζει, ως επιτυχία, όχι την ποιότητα, αλλά την ποσότητα και το «εδώ και τώρα»,* ***δεν παρέχουν εχέγγυα ανδραγωγίας και παιδείας.***

Έτσι επανερχόμαστε στο γνωστό από εκατοντάδες χρόνια: «Ο ***Στρατός είναι το μεγάλο σχολείο****». Τούτο ήταν εμφανέστατο, όταν ελάχιστοι νέοι είχαν πρόσβαση στην δημοτική και μέση εκπαίδευση και ευάριθμοι μόνον στην Πανεπιστημιακή ή και οι πιο τυχεροί στις μεταπτυχιακές σπουδές. Σήμερα που έχουμε φθάσει σε σημείο «κορεσμού» μεταπτυχιακής εκπαίδευσης απωλέσθηκε, δυστυχώς, η* ***παιδεία,*** *που αποσκοπεί στη δόμηση ανθρώπινων χαρακτήρων. Οι κοινωνίες, όμως, δημιουργούνται από ποιοτικά*

*μέλη-πρόσωπα. Την ολιστική Παιδεία καλλιεργούν ελάχιστοι χώροι, που ανήκουν στην ιδιωτική πρωτοβουλία και δεν είναι προσιτοί στους πολλούς. Από τους δημόσιους χώρους διακρίνουμε τα καλούμενα ΑΣΕΙ και τις αντίστοιχες Σχολές Σωμάτων Ασφαλείας, που γενικά καλούνται και «**Παραγωγικές» Σχολές**, επειδή παράγουν τα αντίστοιχα Στελέχη τους.*

*Πέρα από τα καταγεγραμμένα με «**χρυσά γράμματα»** στις Δέλτους της Ιστορίας της Πατρίδας μας **κατορθώματα,** την προσφορά σε **αίμα και ψυχές** στα πεδία των Μαχών του Έθνους μας, μια ευεργετική γενναιοδωρία, στην οποία χρωστάμε σήμερα και τη δική μας ευημερία, οι ΕΔ προσφέρουν μια ανεκτίμητη και κορυφαία διττή «**παραγωγική» προσφορά**: **Το αίσθημα ασφάλειας έναντι εξωτερικών απειλών** και την **ευρεία παιδεία (ανδραγωγία)**, που αναπτύσσει πρόσωπα υπεύθυνα για τη δημοκρατική κοινωνία μας.*

***Το αίσθημα ασφάλειας είναι το πρώτιστο και το ισχυρότερο που βιώνει κάθε έμβιο ον.** Ακόμη και ο απλούστερος ζωντανός οργανισμός πρώτιστα αναπτύσσει την **αυτοάμυνά του.** Εάν πατήσουμε ξαφνικά κοντά σε ένα μυρμήγκι θα δούμε πως σταματάει αμέσως για να προφυλαχθεί. Κανένας άνθρωπος δεν είναι ευτυχισμένος, εάν ζει σε μια χώρα χωρίς ασφάλεια. Κανένας επιχειρηματίας δεν επενδύει για να διακυβεύσει την περιουσία του. Η βασική προϋπόθεση της ζωής είναι η εξασφάλιση της ύπαρξής της. **Η ακεραιότητα της Πατρίδας μας, συνιστά το πρώτιστο καθήκον των ΕΔ**. Είναι όμως και μια **υποχρέωση προσωποπαγής για τον καθένα μας,** που ζει και απολαμβάνει τα αγαθά της ζωής στη Χώρα μας. **Γι' αυτό η στρατιωτική θητεία δεν εξαγοράζεται**, πλην αδήριτης, προσωπικής ανικανότητας.*

*Η εξειδίκευση, που είναι απόλυτα αναγκαία σήμερα, λόγω του ασύλληπτου όγκου των γνώσεων του ανθρώπου, **δεν είναι ασύμβατη με την ανδραγωγία**, δηλαδή με τη **ολιστική παιδεία** που δομεί την ανθρώπινη προσωπικότητα. **Όσο πιο πολύπλευρη είναι η πνευματική καλλιέργεια τόσο πιο γόνιμη καθίσταται η εξειδικευμένη εκπαίδευση**. Όλες οι μεγαλοφυείς Προσωπικότητες, που πρόσφεραν τεράστιο πνευματικό έργο στην ανθρωπότητα είχαν, σχεδόν πάντοτε, μια ευρεία παιδεία, η οποία τους εξασφάλιζε ένα ευρύτερο στρατηγικό πεδίο έρευνας και ασφαλέστερα συμπεράσματα στην εξειδίκευσή τους.*

*Για την ανάπτυξη της ανθρώπινης κοινωνίας δεν αρκούν οι επιτηδειότητες και οι μεμονωμένες ικανότητες, αλλά ο Άνθρωπος, ως **πρόσωπο.** Ένας κοινός διαρρήκτης ή εγκληματίας, συνήθως έχει υψηλή νοημοσύνη και σπουδαίες ικανότητες, αλλά οι ενέργειές του είναι καταστροφικές για το γενικότερο καλό. **Αριστεία** σημαίνει μια **ολοκληρωμένη προσωπικότητα** σε όλο το ανθρώπινο γίγνεσθαι (σκέπτεσθαι, συναισθάνεσθαι και πράττειν) με βασικό σκοπό το **γενικότερο καλό** και όχι το αποκλειστικά ιδιωτικό συμφέρον**. Αυτό είναι το διαχρονικό νόημα της Αρετής.** Κάθε υπερβολή συνιστά κακό. Όταν ο εαυτός μας θεωρηθεί, ως το κέντρο του Κόσμου μετατρέπεται και σε μόνιμη πηγή αδικίας Μέσα στα διευρυμένα (μη παραταξιακά) όρια της Πατρίδας αναδύονται οι εθνικές μας αρετές. Τα όρια αυτά δεν πρέπει να νοούνται κλειστά και απομονωμένα, αλλά ενεργά εντεταγμένα στη συνεχώς εξελισσόμενη παγκόσμια πραγματικότητα. Τότε αγαπάμε ειλικρινά την Πατρίδα και οραματιζόμαστε τη θέση που Της αρμόζει. Τότε αισθανόμαστε την πληρότητα της δικής μας συνεισφοράς. Τότε απαιτούμε περισσότερα από τον εαυτό μας και μόνον αυτά που μπορεί να μας δώσει η Πατρίδα μας. Τότε ευτυχούμε γιατί ζούμε στον δικό μας Τόπο, στην πρόοδο του οποίου και εμείς συμβάλλουμε.*

*Αυτού του είδους η ολιστική παιδεία (ανδραγωγία) καλλιεργείται στα **Παραγωγικά Στρατιωτικά Σχολεία** και αφορά σε όλο το φάσμα του ανθρώπινου γίγνεσθαι: γνωστικό, θυμικό(φρόνημα) και ηθική συγκρότηση, τα οποία εξελίσσονται δια βίου. Είναι η ανδραγωγία ηγητόρων, οι οποίοι θα κληθούν, εάν απαιτηθεί, **να οδηγήσουν τους νέους μας στη μάχη και ακόμη στην αυτοθυσία. Απόκτηση ηγετικών προσόντων** σημαίνει ανάπτυξη εμπιστοσύνης και κατανόησης των ανθρώπων. Ενσυναίσθηση, όραμα, ολιστική νοημοσύνη, πολυμάθεια, πολύτροπη δράση. Αντιμετώπιση της αβεβαιότητας και του απροόπτου. Αρμοστικότητα, σύνεση, σωφροσύνη και κοινή πίστη, βούληση και προσπάθεια. Πάνω από όλα, **αγάπη** για τον διπλανό**. Προσωπική ευθύνη και συναδελφοσύνη μαζί.***

Ας θυμηθούμε την πρώτιστη ενέργεια του Οραματιστή Πρώτου Κυβερνήτη της Νεότερης Ελλάδας Ιωάννου Καποδίστρια. Όταν πάτησε το πόδι του στην Ελεύθερη Ελλάδα βρέθηκε μέσα σε συντρίμμια, αχυρώνες, στάβλους και ανάμεσα σε πληγωμένους, αρρώστους, πεινασμένους και εξαγριωμένους ανθρώπους. Για να δώσει ελπίδα ζωής και μέλλον στην καθημαγμένη Πατρίδα, που ψυχορραγούσε, δεν σκέφτηκε να ιδρύσει Σχολές για Πολιτικούς Μηχανικούς για τις κατασκευές ή ακόμη και Ιατρικές Σχολές για την περίθαλψη, αλλά ίδρυσε τη ***Σχολή Παραγωγής Αξιωματικών*** *που θα δομούσαν προσωπικότητες με προσόντα να οδηγήσουν τους νέους στην αγάπη για την Πατρίδα τους. Τους ονόμασε «****Ευέλπιδες****», ήτοι «καλές ελπίδες» του Έθνους, γιατί αυτοί θα δομούσαν τα* ***υπεύθυνα μέλη της Κοινωνίας****. Θα διαμόρφωναν νέους που καινοτομούν, πρωτοτυπούν, δημιουργούν συνθήκες ανάπτυξης, εμπνέουν, «βλέπουν μακριά μπροστά».* ***Αυτή είναι η αποστολή της Σχολής Ευελπίδων και δεν έχει αλλάξει, ούτε μπορεί να αλλάξει ποτέ στο μέλλον. Η αειφόρος ρήτρα: «άρχεσθαι μαθών άρχειν επιστήσει».*** *Είναι στην ουσία της η* ***«πνευματική ατμομηχανή» της εθνικής ανδραγωγίας των νέων μας****. Να καταστούν ικανοί να φέρουν όπλα και να επωμισθούν την ευθύνη της ακεραιότητας της Πατρίδας μας. Δεν μεταλλάσσεται δια μαγείας ο άνθρωπος σε αγωνιστή πολέμου.* ***Πρέπει να καταστεί πρώτα αγωνιστής της ζωής****. Να αντιμετωπίζει τα προβλήματα που πάντα απρόοπτα έρχονται και δεν μπορεί να τον απαλλάξει από αυτά κανένας άλλος, εάν και ο ίδιος δεν καταβάλει την προσπάθεια, που του ανήκει.* ***Τέτοιους ευσυνείδητους πολίτες απαιτεί και η ευνομούμενη Δημοκρατία****.*

Συμπεράσματα

Πατρίδα: *Ο τόπος γεννήσεως ή εγκαταστάσεως, όπου το άτομο διαμορφώνεται ως προσωπικότητα. Είναι η διευρυμένη μεγάλη οικογένεια. Μέσα στην Πατρίδα γίνεται το μεγαλύτερο συνειδητό πλάτεμα του εαυτού μας και δημιουργείται το βαθύτερο ρίζωμα στο χρόνο και στην ιστορία. Το Έθνος, ως ανθρώπινο σύνολο στηρίζεται στο συναίσθημα της εθνικής συνείδησης. Το Κράτος και η Πολιτεία θεμελιώνονται στους νόμους που επιβάλλουν συμβατικές υποχρεώσεις.* ***Οι δεσμοί ηθικής υφής συνιστούν τις δυνάμεις συνοχής των κοινοτήτων****. Η ελληνική γλώσσα σηματοδοτεί την* ***έννοια της Πατρίδας, ως την ωραιότερη σύνθεση, ετυμολογικά, των κοινών ρόλων του πατέρα και μητέρας, την*** *πατρική αυστηρότητα και ισχύ μαζί με μητρική αγάπη και φροντίδα.* ***Η εξασφάλιση της υπόστασης της Πατρίδας σημαίνει ότι το συμφέρον του όλου υπερτερεί του ατομικού.*** *Ύπατος εξουσιαστής είναι ο Νόμος, ο μόνος, που εξασφαλίζει τα ανθρώπινα και πολιτικά δικαιώματά μας, την ελευθερία μας, αφού και εμείς τηρούμε τις υποχρεώσεις μας φυσικά. Με ευπείθεια τηρούμε τους νόμους της και δεν νομιμοποιούμαστε να τους παραβιάζουμε, επειδή κάποιος άλλος τους παραβιάζει. Αναθέτουμε την εξουσία στους ικανούς, που υπηρετούν το ευρύτερο συμφέρον της Πατρίδας, οπότε ωφελούνται οι πολλοί. Τα όρια της Πατρίδας μας αρχίζουν από την αυλή του σπιτιού μας, φθάνουν στα σύνορα, αλλά η* ***αξιοπρέπειά της μεταδίδεται σε όλη την Οικουμένη****.*

Δημοκρατία: *Η Δημοκρατία συνιστά την πιο λεπτή(ελληνική) επινόηση του ανθρώπινου πνεύματος για την κοινωνική ζωή, καθόσον δημιουργεί συνθήκες αποκέντρωσης και διάχυσης της εξουσίας. Είναι το πιο αποτελεσματικό όπλο, που έχει επινοήσει ο άνθρωπος για να αντιμετωπισθεί η αφροσύνη και η αλαζονεία, που παράγει κάθε υπερβολή.* ***Απαιτεί πολίτες σώφρονες και αγαθούς, ώστε να δικαιούνται μερίδιο στη διακυβέρνηση της χώρας****. Απαιτεί περισσότερα από όσα είναι συχνά διατεθειμένοι να δώσουν οι πολίτες. Δεν σημαίνει μακαριότητα, ηρεμία και ακινησία.* ***Ποτέ οι δημοκρατικές κατακτήσεις δεν είναι απόλυτα προστατευμένες****.*

Εθνική Άμυνα*: Για κάθε αγαθό υπάρχουν οι ειδικοί, αλλά η φροντίδα ανήκει σε όλους μας. Έτσι και για την Εθνική Άμυνα έχουμε του λειτουργούς της (Μόνιμα Στελέχη), αλλά* ***η ευθύνη βαρύνει όλους μας.*** *Η Πολιτεία λειτουργεί ως ενιαίος οργανισμός, έστω και εάν στηρίζεται σε επιμέρους εξειδικευμένους θεσμούς. Η σωστή και εναρμονισμένη λειτουργία του κάθε θεσμού επηρεάζει το Όλον.* ***Η Εθνική Άμυνα είναι απόλυτα καθολικό αγαθό.*** *Χωρίς υγιές κοινωνικό, οικονομικό, παιδευτικό στοιχείο δεν νοείται Εθνική Άμυνα που αρχίζει από το ίδιο το άτομο και ολοκληρώνεται στις Μονάδες των συνόρων και στα Γενικά Επιτελεία.* ***Το στράτευμα δεν συνιστά μια ξεχωριστή ομάδα, αλλά είναι αυτός ο ίδιος ο Λαός,***

***που αποτελεί την Πολιτεία**. Ειδικά στις Χώρες που αντιμετωπίζουν κινδύνους ακεραιότητας και δεν έχουν την οικονομική πολυτέλεια για μισθοφορικό στρατό, όπως η δική μας Πατρίδα, ο πιο κρίσιμος και μοναδικός παράγοντας είναι ο **ανθρώπινος πλούτος**.*

***Στρατιωτική Θητεία:** Αποστολή του Στρατού στην ειρήνη είναι να προετοιμάζει τους νέους μας για την κρίσιμη ώρα της μάχης. Η στρατιωτική εκπαίδευση, απλά ως ενημέρωση και εκμάθηση χειρισμού του οπλισμού είναι το ελάχιστο έργο και θα αρκούσε ένας μικρός χρόνος στράτευσης. Αυτή η εσφαλμένη αντίληψη, δυστυχώς, επικρατεί και από εκεί απορρέει το α-νόητο ερωτηματικό: γιατί «να υπηρετούν τόσους μήνες τα παιδιά μας και να χάνουν πολύτιμο χρόνο από τη σταδιοδρομία τους»! **Δεν είναι χαμένος χρόνος**! **Παραβλέπεται η ύψιστη αποστολή της κορυφαίας φάσεως της ανθρώπινης αγωγής η στρατιωτική αγωγή, η οποία, ως προσωπική ενεργητική συμμετοχή στο ύπατο αγαθό της ελευθερίας την καθιστά πρώτιστη δημοκρατική αξία.** Επιγραμματικά κατά φάση της στρατιωτικής αγωγής συμβαίνει**: Μέσα σε ένα ιδιάζον κλίμα, πολύ διαφορετικό από το σπιτικό και οικογενειακό, αναπτύσσεται η προαίρεση και η προθετικότητα για ευθύνη του νέου, λόγω της ορμέμφυτης ανθρώπινης ιδιότητας της κοινωνικότητας (μίμησης). Προκαλείται μια έντονη συγκινησιακή ενεργοποίηση του συναισθηματικού του χώρου. Ταυτόχρονα αφυπνίζεται ο συνειδησιακός χώρος, καθόσον βρίσκεται μπροστά στη σκληρή πραγματικότητα της ευθύνης. Δια του παραδείγματος των μελών της ομάδας και με τη συνδρομή του εκπαιδευτή- ανδραγωγού καλλιεργείται η ευγενής άμιλλα και η ηθική συνείδηση, οπότε αναπτύσσεται η βούληση για προσφορά μέχρι την αυτοθυσία. Με τη στρατιωτική αγωγή ο νέος αναπτύσσει την αυτοσυνειδησία, αυτοπεποίθηση. Συνειδητοποιεί την έννοια και την αξία της Πατρίδας και νιώθει άξιος να συμβάλει στην ελευθερία της. Έτσι πλαταίνουν τα στενά ατομικά του όρια μέχρι και την αιωνιότητα του Έθνους. Καλλιεργείται η ενσυνείδητη πειθαρχία. Μέχρι εκείνη τα στιγμή οι άλλοι του υπαγόρευαν το τι πρέπει να κάνει. Τώρα πια είναι εκείνος, οποίος συνειδητά αποφασίζει. Καθίσταται ένας ικανός μαχητής του πολέμου και της ζωής. Τότε νιώθει την Πατρίδα ως Οικογένειά του**.

Επίλογος

*Η Εθνική Άμυνα δεν είναι υπόθεση μόνον των λειτουργών της, που φέρνουν ακέραιη την ευθύνη της επιτελικής και επιχειρησιακής διεξαγωγής, αλλά όλων, όσων επιθυμούν να απολαμβάνουν τα αγαθά, που τους προσφέρει η Πατρίδα μας**. Η στρατιωτική θητεία είναι προσωποπαγές καθήκον και όχι εξαγοράσιμο**. Ο ιδρώτας και το αίμα είναι συστατικά της προσωπικής μας ζωής και δεν αποτιμώνται με χρήματα. Όλες οι προσφορές έργου δεν είναι συγκρίσιμες. Πώς είναι δυνατόν να συγκριθεί μια ώρα φρουρού στο «Φυλάκιο Ω» ή σε υποβρύχιο στο βυθό ή επαγρύπνησης παρατηρητή σε ένα ξερονήσι με οποιαδήποτε άλλη εργασία σε κλίμα ασφάλειας; **Ποια δύναμη ψυχής πρέπει να έχει αποκτήσει ο νέος για να σηκώνει την ευθύνη της τιμής της Πατρίδας ολόκληρης; Η λεβεντιά καλλιεργείται με την ολιγόμηνη δημιουργική στρατιωτική θητεία μέσα στο γόνιμο περιβάλλον του Στρατεύματος**.*

*Η **ακεραιότητα της Πατρίδας διασφαλίζεται με τη φιλοπατρία ολόκληρου του λαού**. Μια ανυπέρβλητη δύναμη για ζωή, που τον εξοπλίζει με αρετές, πιστεύω, φιλότητα, ελπίδα, μελλοντική προσδοκία! Μια αγάπη, που υπερβαίνει τον έρωτα και την **φιλία εγγίζοντας τα όρια της αγάπης για κάτι το ιερό και άγιο, την Πατρίδα**.*

*Ο μαχητής στη διάρκεια της δημιουργικής στρατιωτικής θητείας του αποκτά αυτόνομα ένα μεγάλο πιστεύω: **ότι το καλό της Πατρίδας, συνιστά υπόθεση του καθενός μας και η ατομική μας ελευθερία υπόθεση όλων**. **Το ίδιο πιστεύω πρέπει να έχει και ένας πολίτης άξιος να ζει σε μια δημιουργική Δημοκρατία.** Γι' αυτό ακριβώς τον λόγο διατεινόμαστε ότι η **στρατιωτική θητεία συνιστά διαχρονική δημοκρατική αξία**.*

Το Στράτευμα σήμερα συνιστά και θα συνιστά και στο μέλλον το πρότυπο εύρυθμου, αποδοτικού και δημιουργικού πολύτροπου Φορέα της Πατρίδας μας. Η συνοχή του ερείδεται στην ενσυνείδητη πειθαρχία, που συνιστά την πιο ισχυρή αρετή συνοχής. Ήτοι η όλη λειτουργία του βρίσκεται

πάντοτε στο ιδανικό σημείο της χρυσής αναλογικής σύνθεσης, ως μέτρον άριστο, μεταξύ της αυθαιρεσίας και της καθυπόταξης.

Κοντολογίς, οι Ένοπλες Δυνάμεις με την ευέλικτη δομή και την αρμοστικότητα στις απαιτήσεις του διαρκώς εξελισσόμενου περιβάλλοντος συνιστούν το πρότυπο παράδειγμα εύρυθμου «ζωντανού οργανισμού», που δημιουργεί συνθήκες ικανοποιητικές στο προσωπικό του, αλλά και από τον οποίο αναδύεται υψηλός βαθμός εμπιστοσύνης για όλο τον Λαό. Ήτοι το άριστο παράδειγμα (paradigm) προς μίμηση.

Δημήτριος Κ. Μπάκας
Νοέμβριος 2018